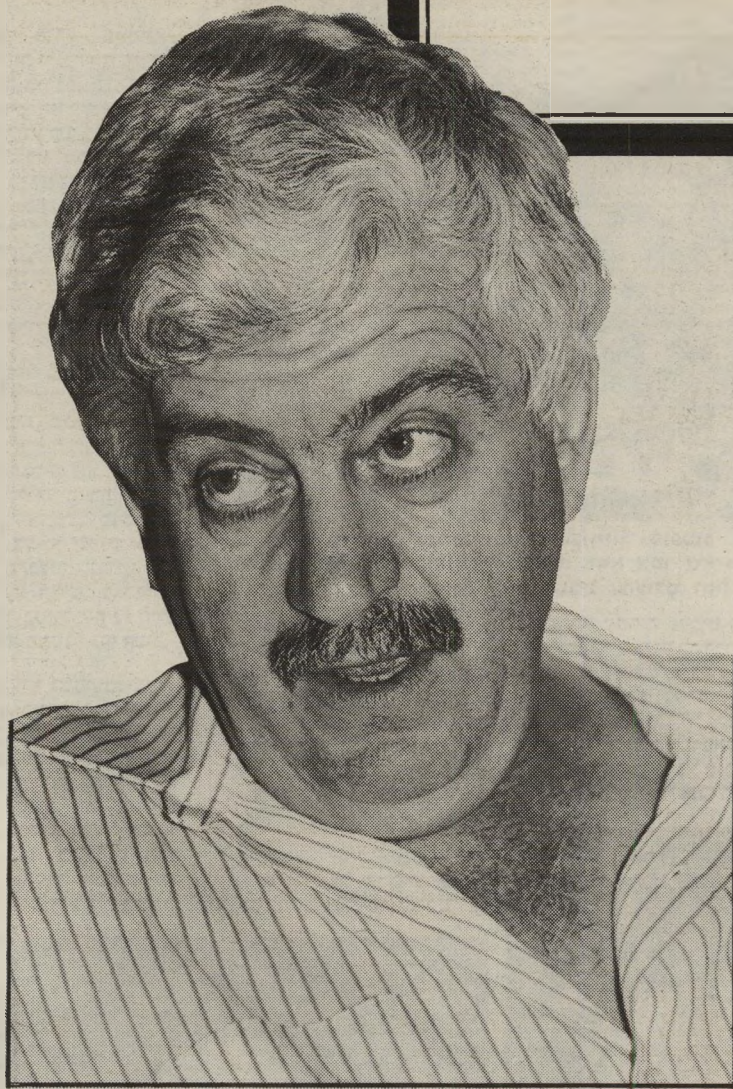

אורי אבנרי משוחח עם עוזי ברעם

החל אבנרי, העולם הזה

מיפלגת העבודה והליכוד, וזה מבי ריח את מיפלגת העבודה לנקוט קו מרכזי, ואפילו ימני.

קודם כל, הטענה הזאת נשמעת. הטענה הזאת מביאה את רבין להיות מועמד כליכוד פופולרי.

אני מפקפק בעניין. נרמה לי שהבעייה הכי גדולה של מיפלגת העבודה בעניין אש"ף היא מידת האמנות שיש לה, יותר מאשר העמדה עצמה.

כאשר שימעון פרס אומר: אני בעד לדבר עם מנהיגים פלסטיניים הגרים כאן, ואני גם בעד לדבר עם מנהיגים מחוץ לארץ, אבל אני נגד לדבר עם אש"ף בשום פנים ואופן — נוצרת בעייה של אמנות.

אם אתה בכלל רוצה להשפיע על חלק מבוחריי הליכוד, קודם כל תתייצב על עמדה. אל תהיה מגמגם.

יש מי שאומרים: שמע, אין דבר, נאבד את השמאל למיפלגות השמאל, העיקר שיהיה לנו איזה חלק מהימין. אני אומר שזה לא נכון. גם את מצביעי הימין אתה צריך לשכנע.

אילו יצחק רבין, שיש לו פופולריות בה לקים של הציבור, היה אומר את מה שהוא חושב, לדעתו, זה היה טוב. פה אני מרשה לעצמי חרות מעט יותר גדולה, ואומר שמה שרבין חושב זה שאין שום משימתן עם פלסטינים, אם לא אושרו עליידי: ש"ף.

● אני בטוח שהוא חושב כך.

כן, ברור שהוא חושב כך. ואילו אמר זאת בגלוי, אולי היה גם מביא חלק מהאנשים, הרואים בו כתובת אמינה, לשנות את דעתם.

● אולי לרעתו.

אני לא יודע. אני לא בטוח. נכון שיש תהליך ארוך של דמוניזציה של אש"ף. התנחיל בזה בגין. בגין הפך את ערפאת לחיה, והישווה אותו גם לנאצים.

● גם לשימעון פרס היה חלק בזה.

אני חושב שגם לגולדה. אני חושב שלכור לם. אבל מי שנתן את המטבעות הקשים, האי מוציאוניים, היה בגין.

עכשיו אומרים שהחיללים חוזרים מהשטח חים והופכים להיות יותר ימניים. אני נפגש עם קצינים. הם באו לכנסת לפני כמה זמן. הם מתחילים לחשוב: מה יהיה עם השטחים. הם

● איך הגב שלך? יותר טוב.

אומרים שזוהי הבעייה של הירי נים במיפלגתך — חוסר גיבוי.

חשבתי שאתה מדבר על הגב. טוב, כאשר הגב טוב, הגיבוי מופקפק.

כאיזה מרחב אתה מגדיר יונים? אם "יונה" זה משהו שיותר מתון משלמה הילל, או יש לך צבא גדול מאוד. אם אני מדבר על הפי גישה שהיתה השבוע, החירוש הוא שהיונים במיפלגת העבודה מוכנים לדבר באופן ברור ולא מתוכסס על משאומתן עם אש"ף.

● נרמה לי שזה באמת הקו המפי ריב בין ניצים ויונים.

אבל אנחנו יוצאים נגד התיזה שהושמעה עליידי הניצים, ובעיקר עליידי רבין — עכשיו קצת פחות — שמי שמדבר עם אש"ף מקבל מראש את העיקרון שתוקם מדינה פלסטינית נגבולות 1967 וירושלים כבירתה. וירושלים המיוחדת.

ואני אומר — בשום פנים ואופן לא מי שמוכן לדבר עם אש"ף רוצה במשאומתן. כאשר היתה הסכמה לדבר עם ירדן, היה לנו ברור שירדן רוצה נסיגה לנגבולות 1967, וזה לא הרתיע איש מלומר שרוצים לדבר עם ירדן. אין לי שום ספק שגם יונים במיפלגת העבודה, שיגשו למשאומתן עם אש"ף, ישמרו על הפרמטרים הביטחוניים של גבולות הבעייה.

אם נקבל את ההגדרה שמי שמוכנים לדבר עם אש"ף בלי קשר לתוצאה הם היונים, איך היות מגדיר את האחוז שלהם בצמרת המיפלגה? אם צמרות המיפלגה זה, נניח, חברי ממשלה, חברי כנסת, משהו כזה — 30%-35%.

● ובמיפלגה בכלל?

איש עדיין לא ברק את העניין לעומק. אבל אני יכול לומר לך: לפני הבחירות, עוד

מנרה'ג או לא

נתקלים שם באש"ף. למה לא ידברו עם אש"ף? אפילו אלה המתנגדים לגמרי לתנאים של אש"ף להסכם.

מיפלגת העבודה, עם כל מיגרעותיה וכל חסרונותיה, היא לא ר"ץ ולא מפ"ם. אילו היתה אומרת בגלוי שכדי למנוע את המחרל הבא — והרי יכול להיות שעוד נסתכל על הימים האלה בערגה — אנחנו מציעים לממ"ש שלה ולעם לדבר עם הנציגות אשר לפלסטינים יהיה אמון בה, ואנחנו רוצים מנדט מהעם, אז אולי יש סיכוי.

● זהו הרויבות הישן: האם אתה הולך אחרי סקרי דעת הקהל או אתה יוצר את דעת הקהל. קשה לר אות כיום בצמרת מיפלגת העבודה דמות המסוגלת להוביל את המחנה בדרך בזאת.

אני מסכים שזו בעייה. המאבק בתוך מיפלגת העבודה, שיהיה ביתר שאת אחרי הבחירות להסתדרות, הוא חשוב מאוד, כי אולי הוא יעצב את הרמות של המיפלגה וגם את המסר לקראת הבחירות הבאות לכנסת.

לפי הערכתנו, אנחנו מייצגים שיכבה גדולה. אם מיפלגת העבודה לא תאמר את זה,

כבר די הרבה שנים מוגדר עוזי ברעם

כתיקווח היונים לכיבוש מנהיגות המיפלגה.

ברעם, היודע היטב מה מצפים ממנו, לא

הוכיח עד עתה נחישות רבה. נכון לעכשיו הוא

מוותר גם על ההתמודדות הקרובה עם יצחק

רבין, וממתין למידוך בעוד שבע שנים. ראש

משלה צעיר הוא כבר לא יהיה. אורי אבנרי

שומע ממנו את דעתו על פרס, רבין ואור.

לפני שנפלתי למישכב, בסקרי דעת הקהל שערכנו בין הבהורים שלנו, ראינו שתי בעי יות, הקיימות גם עכשיו.

מצד אחד: נכונות גדולה לדבר עם אש"ף, נכונות לוועידת שלום בינלאומית. ומצד שני: דיעות קיצוניות ככל הקשור לשבירת האינתיפאדה.

זאת אומרת שיש פה שני מדרים, הסותרים זה את זה.

אם לצטט את העובדות בנאמנות: לשאלה איך נשבור את האינתיפאדה אמרו באמצעים קשים, יותר קשים, ומצד שני יותר מ-50% אמרו שיש לדבר עם אש"ף.

אני חושב שאנחנו מייצגים קבוצה גדולה של מצביעי המיפלגה. אני חושב שמי ששללו את העניין מכל וכל וראו בזה סכנה גדולה עובו לאט לאט את מיפלגת העבודה ועברו לשורות הליכוד.

● פה גידו לך מתנגדיך במיפלגה, שכידי לנצח בבחירות צריכה מיפלגת העבודה לקבל בחזרה את קולותיהם של אלה דווקא. בלומר, כדי להשיג רוב במדינה צריכים לבי בוש את השיכבה המתנגדת בין